ПОТРІБНА ДОПОМОГА У ВИПАДКУ ДОМАШНЬОГО НАСИЛЬСТВА?

РОЗІРВИ КОЛО

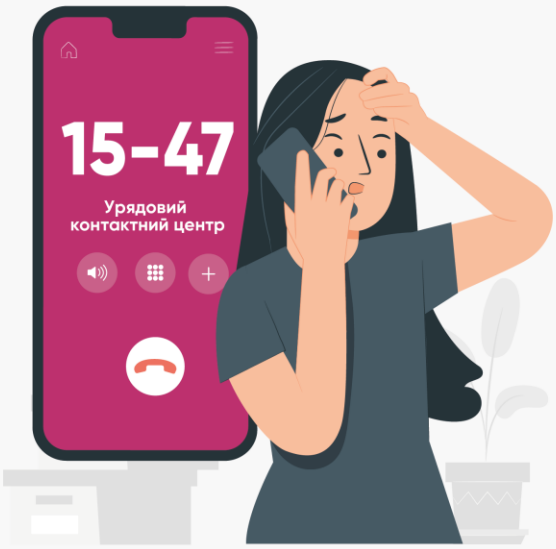

15-47
гаряча лінія

- **ЦІЛОДОБОВО І БЕЗКОШТОВНО**
- **РЕЄСТРАЦІЯ ЗВЕРНЕННЯ ТА ПЕРЕНАПРАВЛЕННЯ ДЛЯ ОТРИМАННЯ СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ ПОСЛУГ**
- **ПСИХОЛОГІЧНА ПІДТРИМКА**

3 ВАЖЛИВІ ФАКТИ
про домашнє насильство

ДОМАШНЄ НАСИЛЬСТВО БУВАЄ НЕ ЛИШЕ ФІЗИЧНЕ

Іншими формами насильства є:

- **психологічне**
  (напр. приниження, залякування, навіювання почуття провини, заборона бачитися/спілкуватися з рідними чи близькими людьми);
- **економічне**
  (напр. заборона навчатися або працювати, обмеження у доступі до власних коштів);
- **сексуальне**
  (примус до статевих контактів, у тому числі у шлюбі).

ЛИШЕ КРИВДНИК ВИНЕН У ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВІ

Кривдники часто перекладають свою провину на обставини, виправдовуючись, що їх спровокували.
Через такі переконання багато постраждалих не звертаються за допомогою, що погіршує ситуацію та може призвести до важких психологічних наслідків.

Насильство однієї людини щодо іншої – це протиправні дії, яким немає виправдання.
Людину, яка вчиняє насильство, не треба жаліти або виправдовувати, адже будь-яку ситуацію можна вирішити без насильства.

rozirvykolo.org

ДОПОМОГА Є!

Із 2019 року **домашнє насильство є кримінальним злочином**, створюються механізми протидії та запобігання, розвивається мережа сервісів, працює урядова гаряча лінія для допомоги постраждалим. У різних регіонах відкриваються кризові кімнати, притулки, денні центри.

ЄШУА НАТО
ОФІС ВІЦЕПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕРКИ З ПИТАНЬ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ТА ЄВРОАТЛАНТИЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

UNFPA

Посольство Великої Британії в Україні

Домашнє насильство – діяння (дії або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах місця проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або між іншими особами, які спільно проживають (проживали) однією сім'єю, але не перебувають (не перебували) у родинних відносинах чи у шлюбі між собою, незалежно від того, чи проживає (проживала) особа, яка вчинила домашнє насильство, у тому самому місці, що й постраждала особа, а також погрози вчинення таких діянь.

Якщо Ви зіштовхнулися з насильством (фізичним, сексуальним, психологічним чи економічним) – зверніться по допомогу!

Якщо Ви опинилися в ситуації домашнього насильства або стали його свідком – телефонуйте:

«Гарячі лінії» | телефони довіри

Поліція, екстрений номер виклику поліції (повідомити про злочин чи правопорушення)	102
Гаряча лінія Національної поліції України	0-800-500-202
Гаряча лінія патрульної поліції	(044) 287-82-82
Урядова гаряча лінія	15-45

Національна гаряча лінія з протидії домашньому та гендерно зумовленому насильству	15-47 **(з мобільного чи стаціонарного телефону)**
Національна гаряча лінія з попередження домашнього насильства, торгівлі людьми та гендерної дискримінації	0-800-500-335 (безкоштовно зі стаціонарного або мобільного телефонів)
Короткий номер з мобільного	116-123 (цілодобово, безкоштовно, анонімно та конфіденційно)
Національна дитяча «гаряча лінія»	0-800-500-225 (безкоштовно зі стаціонарного телефону, анонімно та конфіденційно) 116-111 (з мобільного телефону) (пн – пт з 12.00 до 20.00, сб з 12.00 до 16.00)
Інформаційна лінія центрів з надання безоплатної вторинної правової допомоги	0-800-213-103 (цілодобово)
Інформаційно-довідкова служба МВС	(044) 256-03-33

Якщо Ви стали свідком жорстокого поводження з дітьми або Ваша дитина потерпає від домашнього насильства – телефонуйте:

Національна дитяча «гаряча лінія»	0-800-500-225 (безкоштовно зі стаціонарних, мобільних телефонів)
Короткий номер з мобільного	116-111
Служба розшуку дітей	116-000 (у разі зникнення дитини)

Якщо випадки домашнього насильства вже мали місце

В такому випадку Ви маєте бути готові протистояти наступним актам насильства.

Для цього слід:

- розповісти про насильство тим, хто може допомогти;
- продумати дії на випадок повторного насильства;
- визначити місце, куди можна піти у випадку загрози насильства;
- домовитися із сусідами, щоб вони викликали поліцію, якщо почують крики з квартири;

- у безпечному, але доступному місці заховати документи, певну суму грошей, книжку з номерами телефонів, інші важливі папери, певний одяг та необхідні ліки;
- унеможливити доступ до інформації про місце перебування потерпілої особи;
- визначити, що саме з цінних речей слід забрати з дому;
- заздалегідь знайти номери телефонів місцевих служб, які можуть надати необхідну підтримку.